

Retki Panssariprikaatiin 10.5.2011

Retkellä oli mukana 12 senioria ja heidän seuralaistaan. Matkaan lähdettiin Tokeen bussilla Vanhalta kirkolta kello 11.00. Panssariprikaatin portilla meitä oli vastassa kapt Ari Viitala, joka toimi oppaanamme koko vierailun ajan. Aluksi söimme hyvän lounaan muonituskeskuksessa, joka on nykyään joukko-osastoista erillinen Kuopiosta johdettu organisaatio. Lounaan jälkeen kapt Viitala esitteli Panssariprikaatin historiaa ja organisaatiota. Historia alkaa Laguksen panssaridivisioonasta, joka perustettiin 28.6.1942 ja Panssariprikaatin vuosipäivä on siksi 28.6. Panssaridivisioona lakkautettiin joulukuussa 1944 ja panssarijoukkojen rauhanajan sijoituspaikaksi tuli Parola. Ensimmäinen pysyvä kasarmi rakennettiin sinne v. 1954. Panssariprikaatin nimellä joukko-osasto on toiminut vuodesta 1952 lähtien. Nykyinen Hämeen Panssaripataljoona syntyi, kun vuonna 2003 yhdistettiin Panssarivaunupataljoona ja Hämeen Jääkäripataljoona. Panssaridivisioonalle suunniteltu marsalkka Mannerheimin hyväksymä nuolitunnus otettiin uudestaan käyttöön hihamerkinä v. 2003.

Panssariprikaatiin kuuluu Hämeen Panssaripataljoonan lisäksi Helsingin Ilmatorjuntarykmentti, Jääkärykistörykmentti, Parolan Pataljoona, Panssarikoulu, Huoltokeskus ja Panssarisoittokunta. Sodan ajan joukoiksi koulutetaan mekanisoituja taisteluosastoja, joissa on kussakin n. 2000 taistelijaa ja 190 panssariajoneuvoa. Niiden pääkalustona ovat Leopard 2A4 taistelupanssarivaunut ja BMP-2 rynnäköpanssarivaunut. Kalustoon kuuluu myös miinanraivauspanssarivaunu. Taisteluosastoon kuuluu lisäksi mm. panssarijääkärikomppania, kranaatinheitinkomppania, haupitsipatteristo, IT-patteri ja huoltokomppania. Koulutettavista n. 60 % tulee mekanisoituihin taisteluosastoihin, 30 % IT-joukkoihin ja 10 % muihin, lähinnä huoltojoukkoihin. Koulutusta ilmatorjuntatykeille annetaan nykyään vain Panssariprikaatissa. Käytettävissä on myös tulenjohtovaunu. Panssariprikaati kouluttaa vuosittain 2100 - 2300 varusmiestä ja 20 - 40 naista. Panssarikoulussa järjestetään vuosittain kaksi panssarireserviupseerikurssia. Palvelukseen astuneista keskeyttää 10 - 15 %. Osa näistä kuitenkin koulutetaan myöhemmin sosiaalisten tai taloudellisten ongelmien ratkettua. Reserviläisiä koulutetaan n. 500 henkilöä vuodessa.

Kapt Viitala esitteli meille myös simulaattorihallin, jossa koulutetaan panssarivaunun kuljettajia ja ampujia simulaattorilaitteilla, jotka tuottavat hyvin aidon tuntuiset olosuhteet. Ulkosimulaattoreilla voidaan käydä kokonaisia taisteluja laseraseilla, jolloin taisteluliiveihin ja ajoneuvoihin sijoitetut prismat ilmaisevat osuman ja sen vakavuusasteen. Harjoituksen johto voi seurata taistelutilannetta tietokoneilla reaaliaikaisesti. Vierailun lopuksi kävimme kalustohallissa katsomassa oikeita panssarivaunuja, mm. Leopard 2A4 -vaunua.

Lounaalla muonituskeskuksessa

Erkki valokuvaa Leopardia

Koko ryhmämme kuvattuna panssarivaunuhallissa (kuva Jorma Hautala)

Kiitimme kapt Viitalaa selkeästä ja mielenkiintoisesta esittelystä ja annoimme hänelle muistoksi kunniajäsenemme Karl-Erik Ladaun elämäkerran (kuva Jorma Hautala)

Panssariprikaatista jatkoimme matkaa Panssarimuseoon katsomaan vanhempaa kalustoa, jota museonjohtaja Timo Teräsvalli meille esitteli. Puolentoista tunnin kierroksen aikana näimme kalustoa Vapaussodan aikaisesta Renault-vaunusta uusimpiin Leopardeihin asti. Ehkä eniten mielenkiintoa herättivät talvi- ja jatkosodan aikana käytetyt panssarivaunut. Ennen sotia oli ostettu jonkin verran panssarivaunuja, kuten 32 kpl Vickersin 6 tonnin vaunuja Britanniasta. Osa sodan aikaisista vaunuista oli saatu sotasaaliina Neuvostoliitosta. Näitä olivat mm. T-26, BA-10, T-34 eli Sotka ja Kv1 eli Klim. Monia näistä käytettiin Suomessa vielä sodan jälkeenkin, mutta Neuvostoliitto ei myynyt niihin varaosia, koska heidän mielestään Suomessa ei voinut olla sotasaaliiksi saatuja vaunuja. Sotien jälkeen neuvostoliittolaisia vaunuja myös ostettiin. Museossa oli panssarivaunun T-72 opetusmalli. Näitä vaunuja hankittiin halvalla Itä-Saksan jäämistöstä 1990-luvulla. Nyt ne on kaikki romutettu, mitä kumpikin esittelijämme piti epäviisaana tekona. Kierroksen aikana saimme paljon yksityiskohtaista tietoa panssarivaunuista ja ajanpuutteen takia osa kokoelmista jäi tällä kertaa näkemättä. Kun olimme vielä juoneet munkkikahvit museon kahvilassa, lähdimme puoli viiden maissa takaisin kohti Tamperetta. Alla on muutamia kuvia museovaunuista

Vickersin 6 tonnin vaunu

BA-10

T-34

Kv 1 eli Klim

Teksti ja kuvat Ilkka Mäntyvaara